

Ақийда дарслари (177-дарс). Набий алайҳиссалом бармоқлари орасидан сув чиқиши

АҚИДА
177-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАХУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТЎЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 04.04.2022 5039

Осмоннинг хабари бўлмиш ваҳийни қабул қилиб олиш, Аллоҳнинг каломи Қуръони Каримни қабул қилиб олиб, кишиларга етказиш ва уни татбиқ қилиш Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бош мўъжизалари эди. Пайғамбаримиз Муҳаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бошқа мўъжизалари у зотнинг пайғамбарликларининг тасдиғи сифатида ҳужжат қилинмас эди.

Шундай бўлса ҳам, мазкур мўъжизалар у зотнинг ҳаётларида кўп марта лаб содир бўлганини ҳамма таъкидлайди. Қуйида ана ўша мўъжизаларнинг баъзилари билан танишиб чиқамиз.

Ул зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқиши

وَوَدَّ أَنْ يُبَاطِلَ مَا أَصَابَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلَ آلَ مُحَمَّدٍ مُرْسِيًّا وَمَنْ يَكْفُرْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْعُرُونَ
أَصْرًا وَتَوَفَّيْتَهُمْ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلَ آلَ مُحَمَّدٍ مُرْسِيًّا وَمَنْ يَكْفُرْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْعُرُونَ
هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا فَحَمَلْنَا آلَ مُحَمَّدٍ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِهِمْ كَدًّا لَوِ اتَّبَعُوا آلَ مُحَمَّدٍ لَكُنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Завроода саҳобалари билан турганларида, у зотга бир идиш келтирилди. Шунда у зот қўлларини идишга солдилар. Бас, у зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқа бошлади. Қавм таҳорат қилди».

Қатода айтади: «Анасга: «Нечта эдинглар?» дедим.

«Уч юзта ёки уч юз атрофида», деди».

Икки шайх ривоят қилишган.

رَضَعُوا لَأَهْلِ صَنْعَةَ نَاحٍ وَ مَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِىْلِ صِلَى الْجَلِىْلِ وَسَرُّتِ يَأْرَ: لَأَقُوهَ نَعَوٍ
مَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِىْلِ صِلَى الْجَلِىْلِ وَسَرُّتِ يَأْرَ، هُوَ دَجِي مَلَفٌ عُوضُوا لَأَسْمُتِ لَأَفِ
ءَأَمَّ لَأَتِيَأْرَفُ، هُوَ نَمِ أُوئِيَّضَوْتِي نَأَسَّ لَأَلِ رَمَأْفِ، ءَأَن لَأَلِ لَذِي فِ هَدِي غَضَوَفِ، ءُؤُضَوَبِ
هُوَ رَمِ: مَوْرَخِ آذْنَعُ نَمِ أُوئِيَّضَوْتِي سَأَسَّ لَأَلِ أَضَوْتَفِ، ءُؤُؤَبِ أَصَأَ لَأَتَحَتُ نَمِ مُغَبَّنِي
يَذِمُّ رَّتَلِ لَأَوْنَ أَيْ شَلِ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни Аср намози вақти бўлганда кўрдим. Таҳорат суви изланди. Уни топа олмадилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга таҳорат суви келтирилди. Бас, у зот ўша идишга қўлларини солдилар ва одамларни ундан таҳорат қилишга амр қилдилар. Ул зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқаётганини кўрдим. Бас, одамлар таҳорат қилдилар. Битталари ҳам қолмай таҳорат қилдилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган.

نَمِ سَأَنُ هُوَ مَوْرَخِ رَأَحِ مَضَعَبِ يَفِ مَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِىْلِ صِلَى الْجَلِىْلِ بِنِ لَأَجَرَخِ: لَأَقُوهَ نَعَوٍ
نَمِ أُوئِيَّضَوْتِي ءَأَمِ أُوْدَجِي مَلَفٌ ءَأَلِ لَأَلِ رَضَخَفِ، نَمِ رِي سَيِ أُوْقَلِ طَنَأَفِ، ءُؤُؤَبِ أَصَأَ
هَلِ لَأَلِ صِلَى الْجَلِىْلِ هَدَخَفِ ءُؤُؤَبِ رِي سَيِ ءَأَمِ نَمِ رَحَدَقَبِ ءَأَجَفِ مَمُوقِ لَأَلِ نَمِ لُجَرَ قَلِ طَنَأَفِ
أُوْمُوقِ» لَأَقُوهَ: لَأَقُوهَ مَمُوقِ لَأَلِ لَأَلِ عَبَرَأَلِ ءُؤُؤَبِ أَصَأَ ءَأَمِ مَمُوقِ، أَضَوْتَفِ مَلَسُوا هَيْلَعِ
وَأَنِي غَبَسِ أُونَأَكُ وِ ءُؤُؤَبِ لَأَلِ نَمِ نَمِ وُؤِي رِي أَمِي يَفِ أُوغَلَبِ يَتَحُ مَمُوقِ لَأَلِ أَضَوْتَفِ. «أُوئِيَّضَوْتِ
يَرَ أَيْ لَأَلِ هُوَ رَمِ: مَوْرَخِ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам баъзи бир чиқишларига чиқдилар. Ул зот билан саҳобаларидан баъзи кишилар бор эди. Улар юриб кетдилар. Намоз вақти бўлди. Таҳорат қилгани сув топмадилар. Қавмдан бир киши бориб, бир қадаҳда озгина сув келтирди. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унда таҳорат қилдилар. Кейин тўрт бармоқларини қадаҳга чўздилар ва:

«Туринглар, таҳорат қилинглари», дедилар. Бас, қавм хоҳлаганларича таҳорат қилдилар. Улар етмиш ёки шу атрофида эдилар».

Бухорий ривоят қилган.

هَلْ لِي صِيْبٌ لِّاَوْهَيْبِ بْنِ دُخْلٍ مِّمَّوِي سِانَ لَشَطْعٍ : لِقَاقِ عُنُقِ هَلْ لِي صِيْبٌ رَّبِّ اِحْ نَع
«؟مُكَلِّ ام» : لِقَاقِ فُءِوَحْنُ سِانَ لَشَطْعِ فُءِ اَصْوَتِ فُءِ ءِوَكْرِهَيْ دَيْ نَيْبِ مِلْسِو هَيْ لِع
ي فُءِ هَيْ غَضَوَفٍ ، كَيْ دَيْ نَيْبِ امِّ اَلْ اِبْرَشَنِ اَلْ وَاَصْوَتِ نِءَامِ اَنْدَنْعِ سَيْلِ : اُولَاقِ
، اَنْ اَصْوَتِو اَنْبِرَشَفِ ، نُوِيْغِلْ لِ اَلْ اَثْمِ اَكْ هَيْ عِبَاصَا نَيْبِ رُوْتَيْ ءَامَلِ لَعَجَفِ ، ءِوَكْرِ لِ
هُءَاوَرِ . ءِءَامَ ءِرَشَعِ سَمَخِ اُنْ كِ ، اَنَافَكَلِ لِفِ لَءِءِءَامِ اُنْ كِ وَلِ : لِقَاقِ ؟ مُتْنُ كِ مَمَّ كِ ؛ تَلُقِ
ي رَاحُ بِلِ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Худайбия куни одамлар чанқаб қолдилар. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдиларида кичик меш турарди. Бас, у зот таҳорат қилдилар. Одамлар у зот томон шошилдилар. Шунда у зот:

«Сизларга нима бўлди?» дедилар.

«Ҳузурингиздагидан бошқа таҳорат қилишимизга ҳам, ичишимизга ҳам сув йўқ», дейишди.

Бас, у зот қўлларини кичик мешкоб ичига солдилар. Шунда бармоқлари орасидан худди булоқларга ўхшаб сув отилиб чиқа бошлади. Биз ҳам ичдик, ҳам таҳорат қилдик». «Неча киши эдинглар?» дейилди.

«Юз мингта бўлганимизда ҳам етар эди. Ўн беш юзта эдик», деди».

Икки шайх ривоят қилишган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди